

Gerd Van Loock

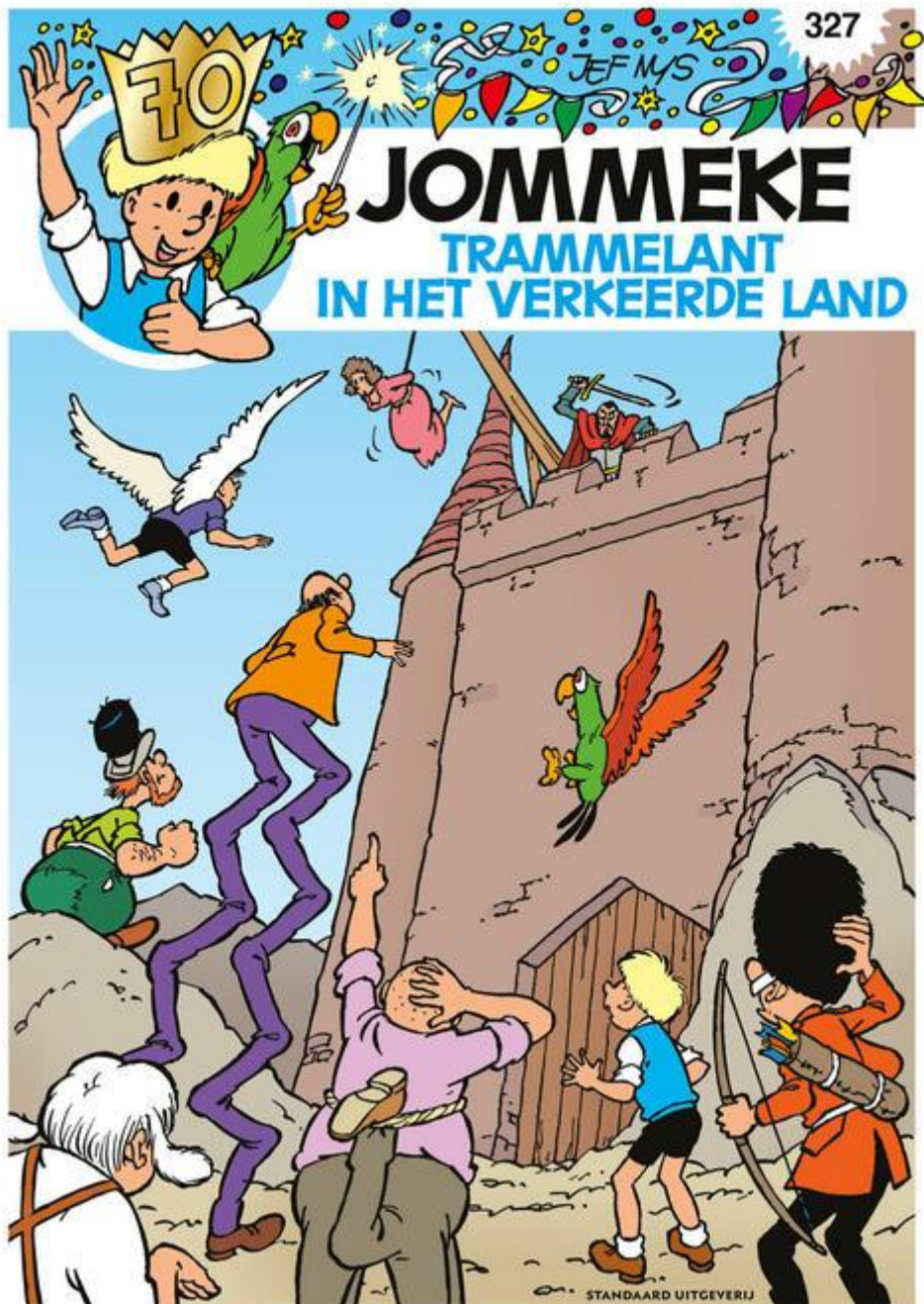
“Zoals gewoonlijk denk ik dat dit verhaal wel door alle leeftijden kan gelezen worden.”

Tekst: Pieter Deschoolmeester

Sinds 7 augustus ligt *Jommeke 327: Trammelant In het Verkeerde Land* in de winkel. Meteen het derde album van *Jommeke* dat is verschenen in het jaar dat onze populaire stripheld 70 jaar wordt. Tekenaar en scenarist is Gerd Van Loock, de *Jommeke*-medewerker met de langste staat van dienst, zoals we al in februari konden lezen in de interviewreeks [*De Jommeke-jaren van...*](#) In dat interview kondigde Gerd ons toen trots en met veel enthousiasme aan dat hij volop bezig was met een hommagealbum voor zijn leermeester Jef Nys, een soort van vervolgalbum of sequel op *Het Verkeerde Land* (deel 21). Als voorsmaakje kregen we toen in primeur al enkele storyboards, een personagestudie en een geïnkte halve pagina te zien van zijn album in wording. En of dat er goed uitzag! Nu, een halfjaar later, ligt zijn langverwachte meesterwerk in de boekhandel. Tijd dus voor een uitgebreid interview.

Coverstudie en het uiteindelijke resultaat.

Vanwaar de keuze om een soort van vervolgalbum te maken op *Het Verkeerde Land*?

Van Loock: “Net als voor zovele lezers, is *Het Verkeerde Land* een van mijn favoriete *Jommeke*-albums. In dit album maken we kennis met de vreemde bewoners van dit mysterieuze land. In de sequel maak ik van deze figuren willens nillens actiehelden die hun geliefde koningin — die knappe vrouw met haar vier handen — moeten bevrijden uit de handen van Baldafoer, een slechterik uit de

kabouterreeks *Langteen en Schommelbuik*. Ten behoeve van het verhaal heb ik er nog wel twee extra personages bij verzonnen, namelijk de hond Bernard en Arnold Spier. Bernard heeft de genen van een Zwitserse berghond en Arnold Spier beschikt over enorm veel spierkracht in de armen. Elk op hun manier zijn ze dan heel nuttig voor het verhaal geworden, maar dat heb je waarschijnlijk wel gelezen.”

Personagestudie van Arnold Spier en de uiteindelijke versie in het album..

Zat je al langer met het idee om ooit eens iets te maken rond *Het Verkeerde Land* of is dit idee er recent gekomen in de aanloop naar 70 jaar *Jommeke*?

Van Loock: “Goh, ik denk dat het idee wel al ergens sluimerde, maar 70 jaar *Jommeke* heeft alles dan weer concreet gemaakt.”

***Het Verkeerde Land* verscheen in 1965. Dit jaar vieren we dus niet alleen de zeventigste verjaardag van *Jommeke*, maar ook de zestigste verjaardag van dit album. Van een goede timing gesproken!**

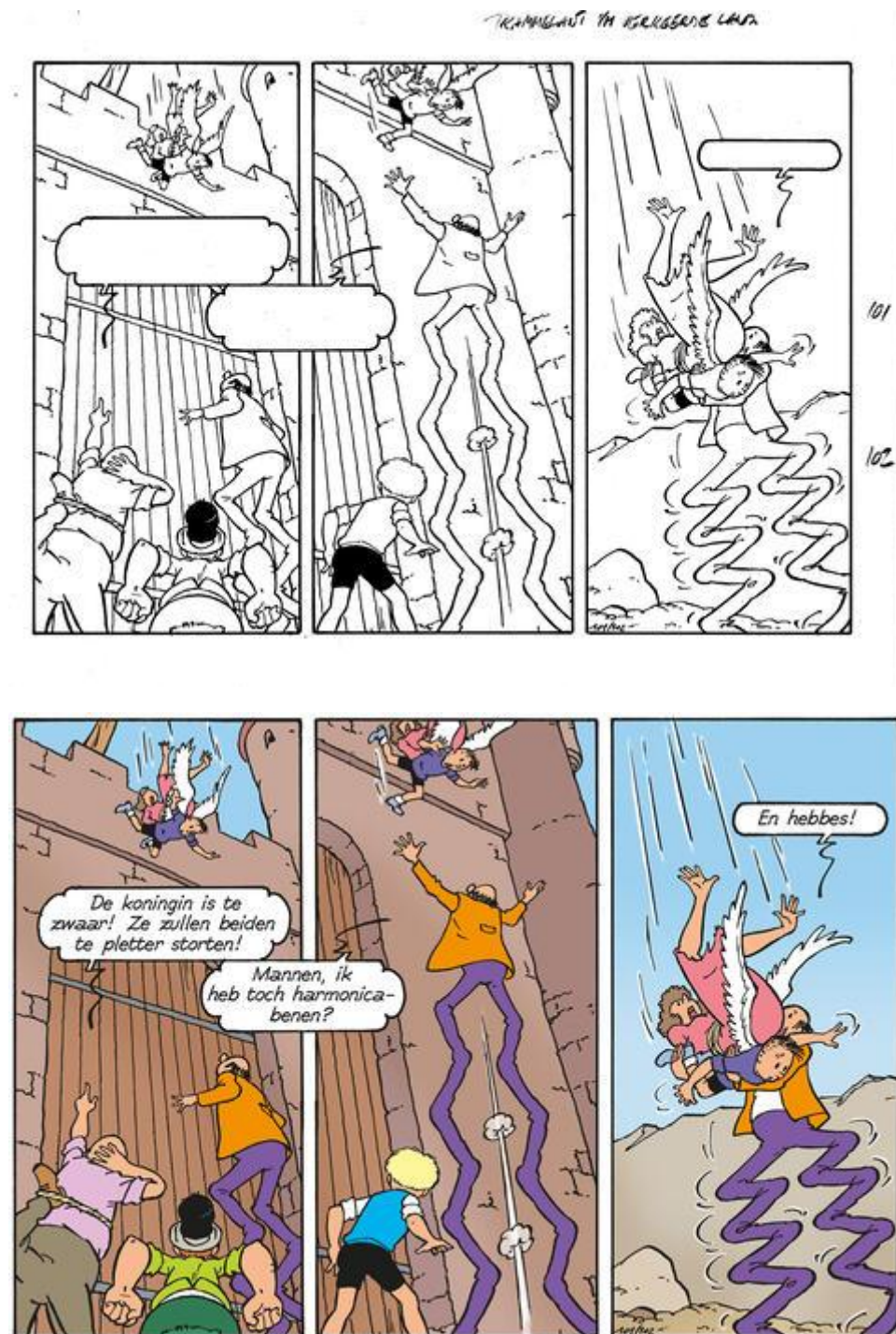
Van Loock: “Dat is gewoon toeval hoor. Ik wist zelfs helemaal niet dat dit album intussen al 60 jaar oud was.”

Was het gemakkelijk om Jef Nys’ figuren uit *Het Verkeerde Land* te tekenen en om je in te leven in dit gekke universum?

Van Loock: “Toch wel. Dat ging bijzonder goed. Ik hou ook zeer veel van die absurdere humor. Heel plezant om daar dan verder op te mogen borduren. De tekenstijl die Jef destijds hanteerde, wijkt natuurlijk af van het modernere *Jommeke* dat we nu kennen. Ik heb nog getwijfeld om eveneens in die retrostijl te tekenen, maar uiteindelijk heb ik het op mijn eigen manier gedaan.”

En het schrijven van *Trammelant In het Verkeerde Land*. Ging dat vlot?

Van Loock: “Jazeker. Uiteraard hoop ik dan dat het ook vlot leest! Dat laten we natuurlijk aan het oordeel van de lezer over.”

Gust Harmonika in actie.

Wie is jouw favoriete inwoner van het Verkeerde Land?

Van Loock: “Gust Harmonika, het personage met die harmonicabenen, is wel mijn favoriet. Een zalige stripfiguur!”

Roofridder Baldafoer is een figuur uit de kabouterreeks *Langteen en Schommelbuik*. Waarom vond je het belangrijk dat je ook een knipoog maakt naar deze reeks?

Van Loock: “Ik wou in mijn hommage ook de kabouterserie een plaats geven. Die albumreeks is immers ongelooflijk goed getekend en op zijn beurt was het Jef Nys zijn ode aan **Walt Disney**.”

Personagestudie van Baldafoer en hoe Jef Nys hem tekende in het Langteen en Schommelbuik-verhaal Met Hannes op Stap. De stroper komt uit een ander Jommeke-verhaal, De Schat van de Zeerover. Op de eerste pagina van Trammelant in het Verkeerde Land liggen deze albums in het bed van Jommeke en Flip.

De personages die in dit album meespelen, komen niet alleen uit het album *Het Verkeerde Land*, maar ook uit *Met Hannes op Stap* (deel 8 van de kabouterreeks) en zelfs de stroper uit *De Schat Van de Zeerover* (deel 37) heeft een klein rolletje. Ik kan me voorstellen dat niet elke lezer vertrouwd is met de figuren uit deze albums. Toch slaag je erin om de lezers op een originele en subtiële wijze duidelijk te maken welke albums ze daarvoor precies moeten lezen. Vertel eens.

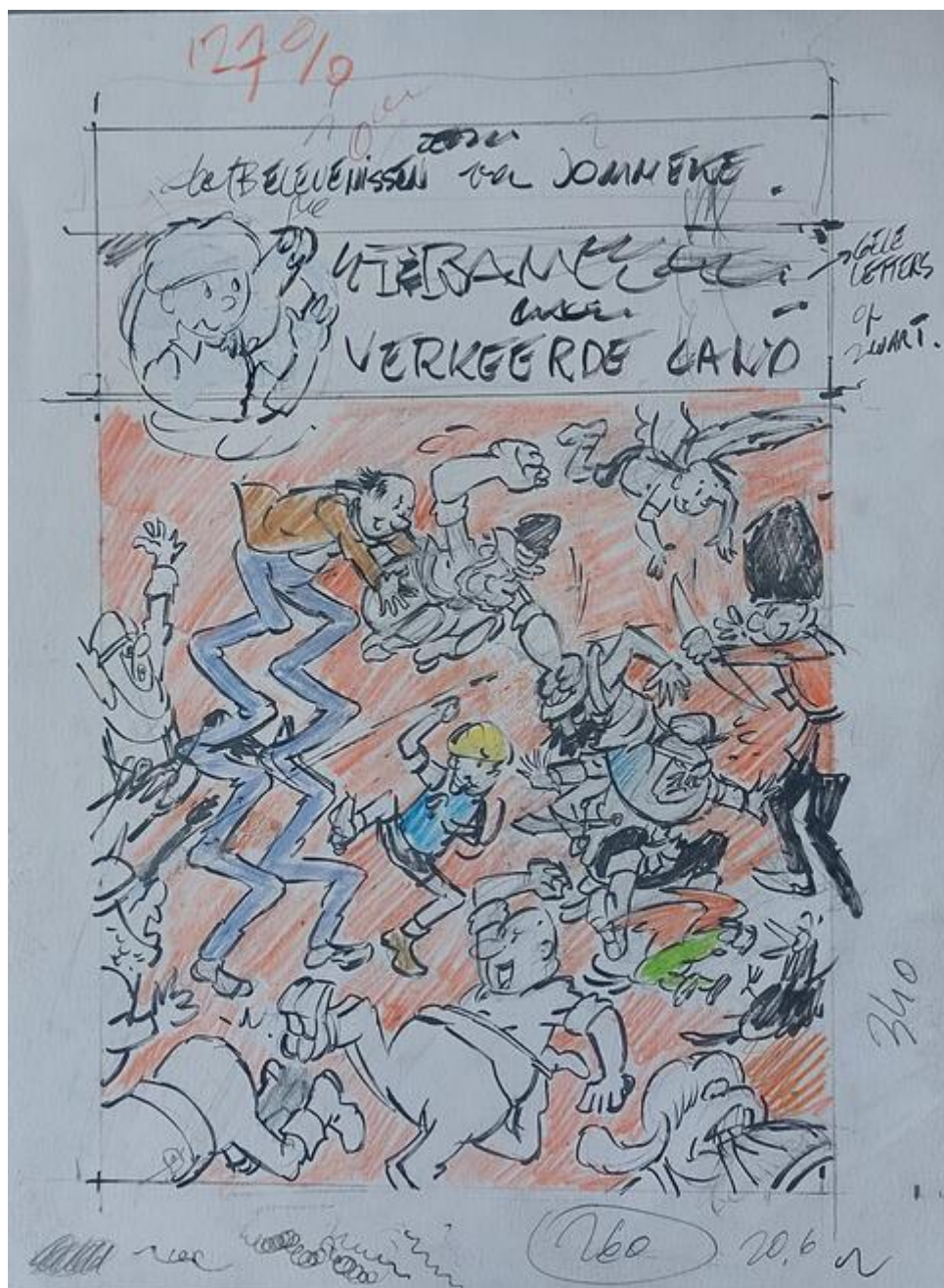
Van Loock: “Zowel in het begin als op het einde van dit verhaal zien we op Jommekes bed de albums liggen waarin deze personages voorkomen. De albumcovers geven een duidelijke hint. Daarom zijn er dus ook geen sterretjes nodig die verwijzen naar de bijhorende albumtitel.”

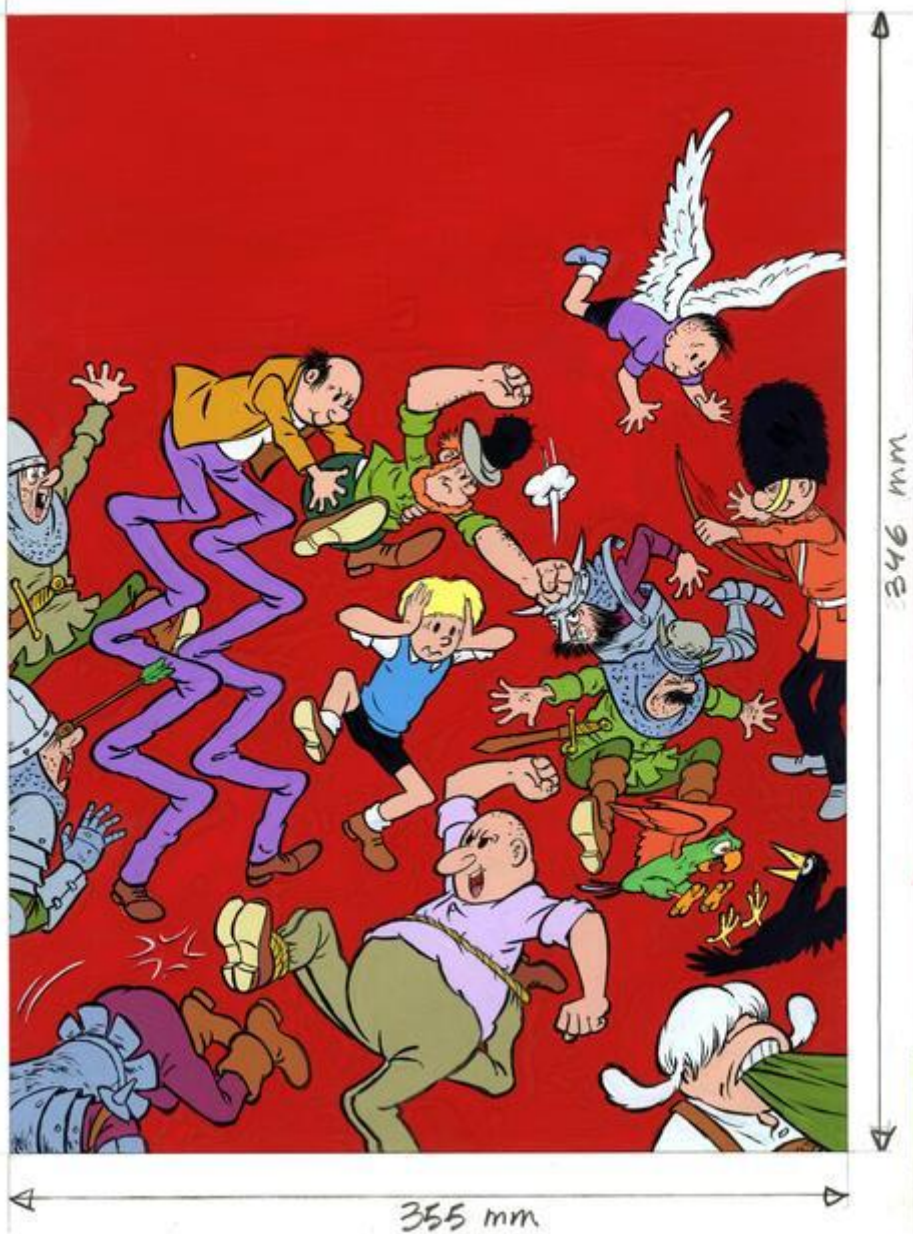
Jef Nys tekende de stroper uit *De Schat van de Zeerover* naar zijn broer Karel. Heb je nooit overwogen om Jef zelf een rol of cameo te geven in *Trammelant In het Verkeerde Land*?

Van Loock: “Nu je het zegt, nee, dat heb ik niet gedaan! Jef speelt inderdaad niet mee. Ik heb er eigenlijk niet aan gedacht om hem te laten figureren.”

Bij elk album dat tot nu toe in dit jubileumjaar is verschenen, was er iets extra voorzien. Voor *Spoken Op School* (deel 325) werden de storyboardtekeningen van scenarist Kristof Berte uitgegeven in een gelimiteerd album en voor de lancering van *Grootouderbal* (deel 326) werd een match met het gelijknamige balspel gespeeld in Gistel. Wat mogen we bij *Trammelant In het Verkeerde Land* verwachten?

Van Loock: “Een leuk extraatje is natuurlijk het luxealbum dat in beperkte oplage wordt uitgebracht. Speciaal daarvoor heb ik in retrostijl een cover geschilderd in gouache, net zoals Jef dat zo mooi deed bij de eerste albums. En ook een geschilderde ex libris hoort daarbij.”

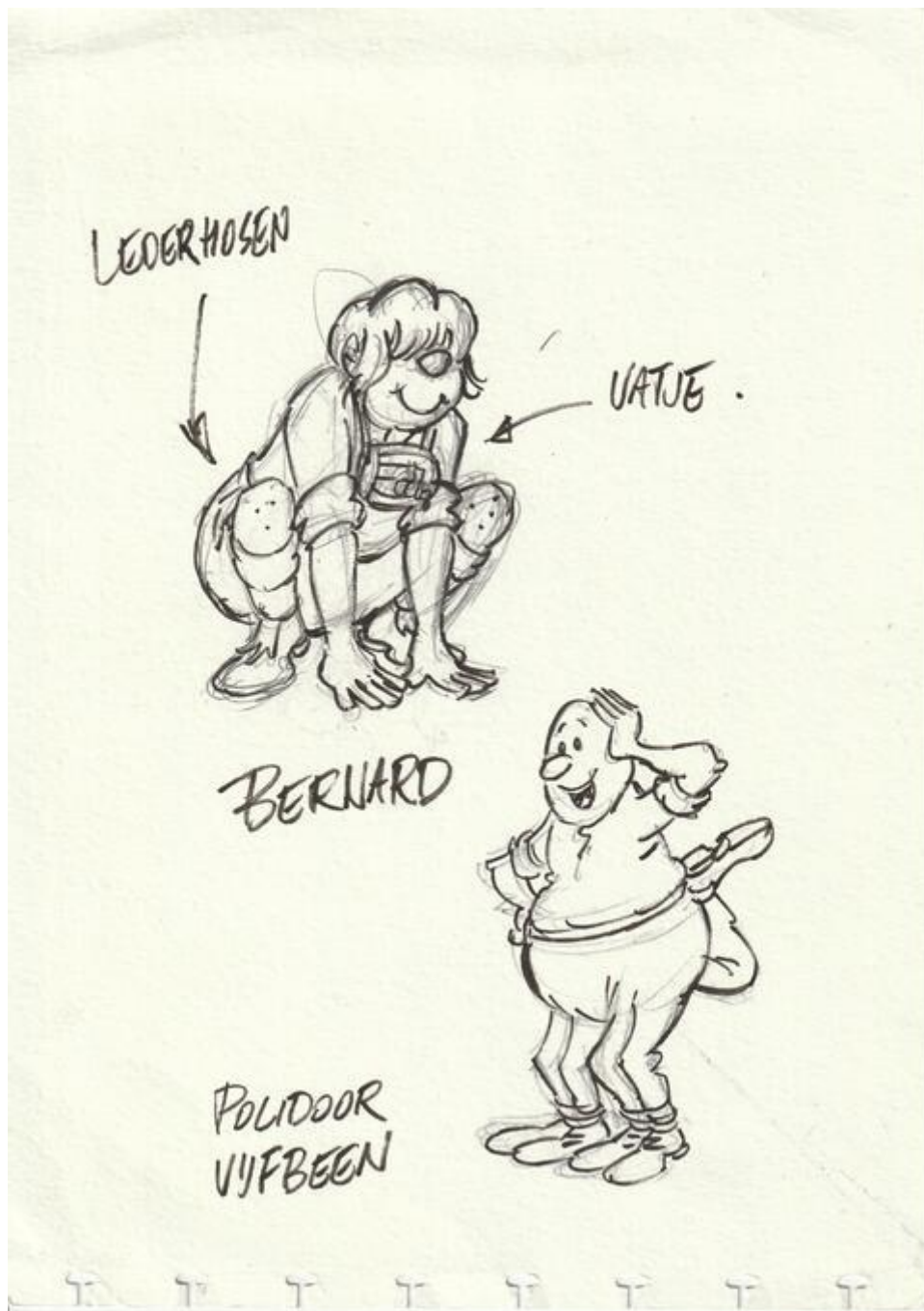

Coverontwerp en kleurenstudie voor de luxe-editie en de uiteindelijke versie. Bij deze gelimiteerde uitgave op groot formaat met linnen rug en 8 schetspagina's (125 exemplaren) hoort een door Gerd Van Loock geschilderde ex libris.

Hoe was het eigenlijk om eens een album te maken zonder Filiberke, de Miekes, Gobelijn of andere vaste personages?

Van Loock: “Dat was natuurlijk een beetje anders als anders. Maar sommige personages vertonen wel uiterlijke gelijkenissen met vaste figuren uit de *Jommeke*-reeks. De kaasboer is bijvoorbeeld een lookalike van Boer Snor. De roofridder Baldafoer lijkt goed op Anatool. Een van Baldafoers ridders heeft een hoofd dat als twee druppels

water op dat van Boemel lijkt. En ook de hond Bernard heeft dan weer de oren en de kruin van Fifi. De vertrouwde personages komen dus wel degelijk terug, maar op een andere manier.”

Personagestudies en een lookalike van Boemel. Let ook op het gebruik van de kraai als priorpost.

Als ik naar je personagestudies kijk, heeft Boemel zo te zien ook model gestaan voor Arnold Spier. Uiteindelijk heb je hem een Popeye-look gegeven. Waarom?

Van Loock: “Aanvankelijk zou hij inderdaad op Boemel gelijken, maar tijdens het schrijven van het scenario bedacht ik ineens de blikken spinazie als krachtmiddel voor Arnold. Ik ben dan logischerwijze voor een Popeye-achtig figuurtje gegaan.”

De tweekoppige collega van Jan Soldaat lijkt ook veel op de vreemde wezens van de planeet Pompelanioem uit *De Zwarte Voeten* van Nero. Is dit een bewuste verwijzing naar Marc Sleen?

Van Loock: “Nee, toch niet. Ik ben wel een grote fan van Nero, maar dat figuurtje is losweg gebaseerd op een figurant uit het Verkeerde Land.”

Ik kan me voorstellen dat het helemaal geen gemakkelijke opdracht was om een album te maken ter ere van Nys over een van de volgens vele oudere lezers populairste albums uit de *Jommeke*-reeks. Ben je toen je aan het album begon nooit bang geweest om die lezers teleur te stellen?

Van Loock: “Dat is iets dat we opnieuw aan het oordeel van de (oudere) lezer moeten overlaten. Ik wil wel meegeven dat het idee om deze sequel te maken eigenlijk voor een groot deel tot stand gekomen is door toedoen van mijn lieve nichtjes. Zij lezen die oude albums namelijk ook nog heel graag.”

We leerden het Verkeerde land zestig jaar geleden kennen en toen was het nog een middeleeuws uitzierende omwalde stad met een stadspoort. Is dit land anno 2025 hier en daar gemoderniseerd of heb je de middeleeuwse setting behouden?

Van Loock: “In het oorspronkelijke album speelde alles zich inderdaad af in een geïsoleerde middeleeuwse stad, maar er waren ook wel wat anachronismen zoals de telefoon, sommige kledij, en dergelijke. In mijn verhaal heb ik ook die middeleeuwse setting behouden, maar verwijst ik eveneens naar hedendaagse zaken zoals het pensioen van onze ministers, mailverkeer, prior en non-prior brievenpost, enzovoort.”

Welk doelpubliek had je eigenlijk voor ogen: de oudere lezers, de jongste generatie lezers of allebei?

Van Loock: “Allebei. Zoals gewoonlijk denk ik dat dit verhaal wel door alle leeftijden kan gelezen worden.”

Op het einde van dit album sluit Baldafoer Jommeke en Flip op in de loop van het kanon Dikke Bertha. De manier waarop Jommeke het buskruit onschadelijk maakt waardoor het kanon niet kan afgaan — hij verloor van de schrik de controle over bepaalde, niet nader genoemde, spieren — is een geweldige grap, maar toch wel heel atypisch voor de reeks. Denk je dat de jongere lezers dit zullen snappen?

Van Loock: “Gek, in mijn gedachten was het Flip die zijn sluitspieren niet kon beheersen en niet Jommeke! Maar dat kunnen we uit de tekening natuurlijk niet opmaken. Het is misschien wat moeilijk voor de allerjongsten, maar een voorlezende ouder kan dat wel verduidelijken.” (*lacht*)

Wie maakte het buskruit onschadelijk? En een samengesteld team in actie.

Het Verkeerde Land eindigt met Jommeke die gewoon terug naar huis rijdt op zijn gemotoriseerde step, op naar een volgend avontuur. In de herdruk heeft Nys er een droomeinde aan laten toevoegen omdat hij het oorspronkelijke einde niet meer geloofwaardig vond. Op welke versie heb jij je gebaseerd voor *Trammelant In het Verkeerde Land*?

Van Loock: “Het is ook een droom. Ai, nu heb ik het einde verklapt zeker?! *(lacht)* Ik heb er wel voor gezorgd dat de lezer zich al onmiddellijk op het verkeerde been gezet voelt.”

Daarin ben je geslaagd. Door Jommeke in het begin van het verhaal al te laten zeggen "Toch niet weer een droom, zeker?" word je als lezer direct misleid.

Van Loock: “Precies. Tegelijkertijd heb ik er ook op gelet dat het droomeinde geen verschrikkelijke doodoener wordt op het einde van het verhaal.”

Dat is het zeker niet geworden. Integendeel! Het is een zacht einde geworden, allerm minst een abrupte schok. We zien Jommeke geleidelijk aan ontwaken uit een droom door vuurwerknallen die uiteindelijk afkomstig blijken te zijn van echt vuurwerk, speciaal voor iemands zeventigste verjaardag. Dat Jommeke en Flip niet doorhebben dat dit vuurwerk eigenlijk voor hen bedoeld is en die feeërieke nachtscène, maken het einde van dit album alleen maar nog magischer en mysterieuzer. Heel knap bedacht van je. Een dikke pluim ook voor de inkleuring van LaGrafica. Deze vuurwerkscènes zijn adembenemend mooi ingekleurd.

Van Loock: “Bedankt! Dat zal de inkleurster **Lisbeth** zeer graag horen. Ja, ze heeft dat inderdaad heel mooi gedaan. Het werk van de inkleursters mogen we zeker niet onderschatten en draagt heel veel bij aan de sfeer van een verhaal. Ik heb hier ook bewust het tekstkader met 'Einde' niet getekend, om te suggereren dat Jommeke nog vele jaren doorgaat.”

Dat hopen we allemaal. Hartelijk dank voor dit interview en voor dit (opnieuw) schitterende album!

Van Loock: “Met veel plezier gedaan!”

Eindigen met een knal.